

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Zaradi praznika Sv. Rešnjega Telesa izide prihodnji list v petek, dne 2. junija.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne praneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-60 | En mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | En mesec . . . „ 1-40

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Politično sleparstvo.

Na Dunaji dogovorili so se poslanci dr. Ferjančič in Povše ter župan Hribar o tem, kako naj bi zastopniki slovenskega naroda precizirali svoje stališče nasproti predrznim in blaznim zahtevam, katere so nemški poslanci vzeli v svoj akcijski program glede Kranjske, Štajerske, Koroške in Primorske. Da je v tem oziru neke akcije neobhodno potreba, vidno je že iz tega, ker — po nemških časniških poročilih — grof Thun v izvrševalnem odboru desnice ni naravnost odklonil tega najnovejšega dokumenta nemške ošabnosti in silovitosti, temveč je celo do neke meje priznaval sprejemljivost nemških zahtev. Pričakovati bi se bilo torej smelo, da bode vse slovensko časnikarstvo radostno pozdravilo poročilo, katero je o omenjenem dogovoru priobčil naš list. Toda glejte! „Slovenec“ je zgrabil krepelec in planil je z njim po županu Hribarju, češ, da v tacihi stvarih nima ničesar govoriti zaradi svoje zveze z baronom Žvegljem.

Dasi nas je iznenadil ta napad o tej priliki, moramo vendar priznati, da nas ne iznenadja očitane samo. Koblar, Kalan in vsi drugi, ki bi si s strmoglavljenjem dr. Tavčarja in Hribarja radi pridobili kaj več veljave in ki zlasti hrepene, da bi zasedli njuni uplivni mesti, imajo to očitane vedno pri roki. Saj je še nedavno našemu škofu poslušni organ iz šenklaškega župnišča v dolgem članku trudil se v potu svojega obraza dokazati, da sta ta dva delavna slovenska politika — prav navadna nemškutarja.

Potreba se nam torej zdi, taka in jednaka očitane zavrniti s pravim izrazom. Vsa ta očitane niso namreč nič drugega ko najostudnejše politično sleparstvo. Bilo bi pač žaljivo za župana Hribarja in deželnega odbornika dr. Tavčarja, ko bi hoteli dokazovati, da jima, kar se narodnega delovanja in rodoljubnega srca tiče, nikdo izmed onih, ki se v uredniškem delu „Slovenca“ in „Slovenskega Lista“ gnečajo v bližino knezoškofovo, še jermen odvezati vreden ni. Zato se bomo omejili le na dokaz zaničljivosti njihove taktike in pa na dokaz, da so ostre besede, katere smo zgoraj zapisali v označenje te taktike, popolnoma opravičene.

Vsakdo, ki je kdaj premišljal o tem, kaj je realna politika, bode nam priznal, da mora vsaka politična stranka prizadevati si, da pride v javnem življenju do veljave. Stranke, ki so same na sebi pre-slabe, da bi odločevale s pretežnostjo številca svojih poslancev, iščejo si torej opore in zaslombe. Tako je vedno bilo in tako vedno bode. Tudi narodno-napredna stranka morala je na začetku sedanjega deželnozbornskega zasedanja postaviti se na to realno stališče, ako ni hotela ostati čisto brez upliva, kar je za vsako politično stranko pač najpogubnejše. Klerikalci, zmage pijani vsled uspehov, katere so si bili z zlorabo vere in cerkve pridobili pri volitvah, niso se v kaka pogajanja z narodno-napredno stranko niti spuščati hoteli. Še celo v osebnem občevanju s poslanci te stranke kazali so svojo ošabnost in boga-jednakost. V tem položaju je pa nemška

stranka na obe strani raztegnila svoji ti-palnici, in narodno-napredna stranka izve-dela je, da so klerikalni voditelji stopili z njo v dogovor zaradi skupnega postopanja v nekaterih vprašanjih. Kakošna so ta vprašanja, izvedelo se je kmalu: poslancem mest hotela se je vzeti vsakršna inge-rencija na upravo deželnega zaklada ter tako njihovim volilcem ad oculos demon-strovati, da le v materialno svojo škodo delajo, ako jim dajo svoje glasove. Pred vsem pa je bilo v nevarnosti slovensko gledališče, proti kateremu so grmeli in rohnili klerikalni kandidati na vseh vo-lilnih shodih.

Spoznavši te nakane, morala je na-rodno-napredna stranka, če ni hotela sama sebi potisniti noža v srce, skrbeti, da ne postane v deželnem zboru zrno med dvema žrnovoma. Stopila je torej tudi v dogovor z nemško stranko in — zagotovivši si popolno svobodo v narodnih — dosegla je neko skupno postopanje v gospodarskih vprašanjih. Pač je morala — in to je bilo najbolešneje za njo — zagotovi-ti za vso legislaturno dobo nemškemu gledališču jednako podporo, kakor sloven-skemu; odločiti se je pa k temu morala, ako je slovensko gledališče sploh rešiti hotela.

To so gola dejstva, katera navajamo zato, da bodo tudi naši izvenkranjski bratje, ki se le preradi dajo zapeljati, da narodno-napredni stranki očitajo „zvezo z Nemci“, izprevideli, kako prenačljeno in kako povsem neosnovano je tako očitanje. Narodno-napredna stranka dokazala je ravno v deželnem zboru s svojim vsik-dar odločnim nastopanjem v na-rodni vprašanjih, dokazala je pa tudi drugod, kjerkoli je javna uprava v njenih rokah, da ji le kak političen slepar more očitati, da je Nemcem prodala svoje narodno prepričanje in svojo akcijsko svobodo.

Tem zaničljivejša pa je, ako jej kaj takega očita stranka, ka-tera je leta in leta bila v najtes-nejši zvezi z nemško stranko v de-želnem zboru kranjskem in katera si pri tem ni vedela ohraniti niti

akcijske svobode v narodnih vprašanjih; tem zaničljivejša od stranke, katera je — ločivši se iz čisto ničevih vzrokov od svojih rodni bratov — prvokrat, odkar uživamo ustavno življenje, ponudila Nem-cem zvezo proti slovenskim na-rodni poslancem. Ne narodno-na-predna torej, temveč klerikalna stranka je s to svojo pogubno taktiko po-vzdignila Nemce do one veljave, katera jim v naši deželi nikakor ne pristoji, katero pa tudi sedaj še uživajo le vsled ošabnosti in vero-lomnosti klerikalnih poslancev.

Gospoda okoli „Slovenca“ in „Slov. Lista“ ima, kadar se ji to zdi potrebno, jako kratek spomin. Ako ji ga v nasled-njih vrsticah hočemo nekoliko osvežiti, vemo sicer že znanprej, da bode po zna-nem nauku „si fecisti, nega“, tudi jasna dejstva hotela utajiti; vendar nam je pa do tega, da razsodno slovensko občinstvo spozna vso moralno goloto teh ljudi.

Torej k „zvezi z Nemci“. Pokojni ka-nonik Klun je bil, ki je našel, koliko boljše srce ima baron Žveglj, kakor pa poslanci, katere so slovenska mesta poslala v de-želno zbornico. Nastalo je torej med njima intimno politično prijateljstvo, katero je že leta 1889. objemalo vse poslance od Žveglja do Brauneta po jedni ter od Kluna do Dragoša po drugi strani. Nasledek tega intimnega prijateljstva je bil, da je v de-želnem zboru kranjskem odstavljeno bilo z dnevnega reda vsako važnejše narodno vprašanje in da poslanci narodno-napredne stranke za nobeno odločnejšo politično akcijo niso zamogli dobiti podpore. Kranjski deželni zbor bil je boljše podoben občenemu zboru kmetijske družbe, ko zakonodajal-nemu telesu. Entente cordiale med kleri-kalci in Nemci je šla tako daleč, da je po-sanec Detela — sedanji deželni glavar — v pohujšanje narodnih, a ob odo-bravanju klerikalnih poslancev debataval v nemškem jeziku.

Skratno sramotnih pa je dvoje dej-ster, kateri imajo na vesti ljudje, ki imajo dandanes polna usta neskaljenega rodo-ljubja in mržnje do Nemcev. V deželni pro-

LISTEK.

„Erotika“.

Napisal Vladimir Levec.
(Dalje.)

Človeku, ki vé, čemu nosi glavo na vratu, ponuja veliko mesto neprešteto mno-žico najrazličnejših vtiskov, naravnosti sili ga — na jedni strani s svojim bajnim les-kom, na drugi s svojo socialno mizerijo — da premišljuje in reflektira. Pri Cankarju v njegovih „Dunajskih večerih“ tega po-grešamo docela. Nečem reči, da je slab opazovavec, a globokoumen opazovavec ni nikjer in tudi misleč ni; reflektaj ne naj-demo pri njem mnogo. Da bi Cankar n. pr. razglabljal težavni in tragični socialni pro-blem prostitucije, — da se dá to pesniško dovršeno napraviti, zato imamo v moder-nem slovstvu zgledov dovolj — tega ne smemo pričakovati. Kar dobimo takega pri njem, to je le nekako oddaljeno spomi-njanje, ki nikdar ne prestopi praga polne zavesti. Vaj meni se zdi, da je pesnik nekaj takega skoro nehoté in nevedoma poisknil izraziti v jednom ali dveh „Dunaj-skih večerih“.

Recimo v drugem:

Ah ne, ne hodi več od tukaj,
Samó nočoj ne, ljubček moj;
Takó mi je ledeno v prsih . . .
Noči je mene strah nočoj.

Strahna je noč . . . Kadar vse mesto
Tam zunaj trudno, tiho spi,
Takar tremečem od bojazni,
Z rokó zatiskam si oči.

Nad mano sije svetlo solnce,
Veselo, jasno je nebó;
Takó lepó zvoné zvonovi
In fantje skozi vas pojó.

In roko v roki z majko svojo
Po beli cesti hodim jaz,
Nedolžno zró oči otroške
In mlad in lep je moj obraz . . .

Bojim se té svetlobe krasne
In vzdignem se in gledam v noč,
A tam iz črne teme vstaja
Obraz upal, umirajoč.

Bledó je lice kakor mramor,
V očeh se svetijo solzé
In vele ustnice otožno,
Ljubemipolno govoré:

„Ah dete, ljubo dete moje, —
Zakaj bojiš se majke ti?
Saj ti si v grob me sakopala,
Is-lio mi isesala kri . . .“

In še tu prevladuje vseskozi le du-ševna stran onega problema; materialna, socialna stran se ti odkriva le med vrsti-cami, jasno izražena ni. Ravno isto je pri tretjem „Dunajskih večerov“:

Kakšna trudna bolest v teh sivih očéh,
Na teh ustnicah tenkih, prosojnih;
Ko je slikal prešestnico Tician,
Gledal tebe je v sanjah opojnih.

Na obrazu trepeče, kot lunin žar,
Greha, strasti nebeška krasota,
In trpljenje, brezupa zaduhla noč
Iz uvelega diha života.

In sroč se mi širi, okó strmi —
Kakor plašč te Madonin ovija
Veličastvo pregrehe, propalosti kras,
Tvoje duše temná tragedija . . .

Kakó površno, da ne rečem naivno pesnik opazuje, kažejo ravno te kitice, sicer ne bi menda iskal veličanstva greha — v ponočni kavarni. Najbrž je to tudi sam čutil dobro in zato pridejal zadnjo kitico:

„Kaj ti pride na misel, — ne blédi takó!
Tja poglej, kakó stikajo glave!
Za trenotek obrni se malo na stran
Pa naroči mi čašo kave . . .“

Najlepša po zunanji obliki, pa tudi do skrajnosti nejasna — in ne samo meni — je pač zadnja pesem v tem ciklusu:

O tebi sem sanjal vse dolge večere,
Kakó sem te čakal, a tebe ni bilo,
Ah, nisi me čula, kakó sem te klical, —
In zdaj, zaželjena, prišel je čas . . .

Glej, vse moje rosne, duhteče rože,
Nočoj so razpale in v prahu ležijo,
In solnce, to lepo, veliko solnce
Ne vrne se nikdar in nikdar več . . .

Najtišjega zvoka drhteče strune,
Ne bledega žarka oddaljene zvezde —
In ti si pred mano . . . jaz čutim tvoj pogled . . .
Ah, nagni se k meni, objemi me! —

Da položim to trudno čelo
Na tvoje ljubéče, mrzle róke —
Ah nagni se k meni, ti zaželjena,
Ti mirna poslednja noč! . . .

Čita se ta pesem naravnost bajno-krasno vsled melodioznosti svojih granesov, a kaj je pesnik hotel reči, tega ne ve živa duša. Tako temna nejasnost ni niti origi-nalna, še manj genialna, k večjemu — pa-tologična, bolna! In čitajoče občinstvo, ki vendar ne sestoji iz samih filistrov in be-dakov, ima menda pravico zahtevati, naj ga gospodje literati ne mučijo z izrodki svoje prebujne domišljije in ne dolgočasijo z nepotrebnim misticizmom ter z golimi zunanjiimi zvočnimi vezili! . . .

(Konec prih.)

račun postavljala se je za demoralizacijo našega učiteljstva neka svota, da so se dovoljevale iz nje nagrade za uspešno poučevanje nemščine na jednorazrednicah in na dvorazrednicah po kmetih. Poslanci narodno-napredne stranke zahtevali so, da se ta sramotna postavka, ki je nekako uzakonjevala večjo veljavo nemščine ko slovenščine na Kranjskem, izbrše iz proračuna. Zastonj so bili vsi njihovi razlogi, zastonj apel na rodoljubna srca klerikalnih poslancev; kakor jeden mož vstajali so celih šest let z nemškimi poslanci vred za to postavko. — In ko je občinski svet ljubljanski sklenil upeljati v Ljubljani samo slovenske ulične napise, preprečila je to klerikalno-nemška zveza v deželni odboru. Šele župan Hribar, kateremu sedaj očitajo klerikalci zvezo z baronom Žvegljem, začel je odpravljati in je kljub tej zvezi deloma že odpravil madež, ki ga je napravila klerikalno-nemška zveza. Ne bodemo govorili o tem, kako so šele poslanci narodno-napredne stranke proti grešni mlačnosti klerikalcev priborili slovenskemu jeziku prvenstvo pri napisih nad vrati deželnozborske dvorane, v deželni muzeju in v deželni prisilni delalnici; pač pa v ilustracijo naših klerikalcev ne moremo zamolčati, da je njihov deželni odbornik dr. Papež v deželni odboru obilokrat in po nepotrebnem uradoval nemški, v tem ko dr. Tavčar dosledno uraduje slovenski.

Dejali smo pa tudi, da so jedino klerikalci krivi, da uživajo Nemci v naši deželi preveliko veljavo. Kdor je sledil dogodkom od lanskega do letošnjega deželnozborskega zasedanja, bode to našo trditev takoj umel. Sloge poslancev obeh slovenskih strank je potreba, pa bode konec te veljavi, z njo pa konec tudi takemu vladanju, kakoršnemu se hvala poje v „Grazer Tagblattu“. Na najboljši poti do te sloge smo bili. Poslanci obeh slovenskih strank so se kljub težavam, katere so se jim delala iz izvenposlanskih krogov klerikalne stranke, končno vendar le sporazumeli za nekak modus vivendi, ki bi bil — predpostavljajoč na obeh straneh odkritosrčnost — lahko privedel do popolne sloge. Dejali smo: predpostavljajoč na obeh straneh odkritosrčnost. To pa je ravno! Klerikalna stranka je — kakor se je kmalu pokazalo — sklepala spravo samo z namenom, da osami narodno-napredno stranko. Ona torej nikdar ni mislila odkritosrčno. Če bi bila tako mislila, ne bila bi takoj po sklenjenju spravi ustanovljala konsumnih društev dalje, ne bila bi pri letošnjih dopolnilnih volitvah v občinski svet ljubljanski postopala tako perfidno.

Res, da je med tem vodstvo klerikalne stranke prešlo v druge roke. Pl. Detela in dr. Papež namreč niti žegnati ne smeta več, če tako zapové diktator dr. Šušteršič. Motil bi se pa zelo, kdor bi mislil, da je drugo vodstvo prineslo stranki tudi druge nazore o političnem poštenju. Nasprotno se je zgodilo. Na tako nizki stopinji morale, kakor pod dr. Šušteršičem, klerikalna stranka še nikdar niti. Lahko bi naveli za to več dokazov; omejujemo se pa le na jeden, ki strogo spada v okvir naše današnje razprave. Ko so pri letošnji dopolnilni volitvi za občinski svet ljubljanski prišli klerikalci o ožjo volitev s kandidati narodno-napredne stranke, ponudil je dne 24. aprila popoldne načelnik „Naše straže“ dr. Šušteršič nemški stranki jedno mesto občinskega svetovaleca v prvem razredu, ako pri ožji volitvi v tretjem razredu dne 25. aprila dajo svoje glasove klerikalnim kandidatom. Mi smo sicer o tem že poročali o svojem času; a vrnila se nam je pomota, da smo dr. Šušteršičevo ponudbo v zvezo spravili z volitvijo v drugem razredu. Takrat je „Slovenec“ to utajiti hotel. Morebiti bo tudi sedaj imel tako drzno čelo, da bode tajil; toda mi izjavljamo slovesno, da je ta ponudba bila golo dejstvo ter vzdržujemo svojo trditev nasproti vsem poskusom tajejanja in farizejskega zavijanja. To dejstvo pa tudi v pravi luči kaže diktatorja dr. Šušteršiča in njegovo rodoljubje. Bogme, v srečo si štejemo, da nam na tako rodoljubje prisegati ni treba.

Kdor si je torej ohranil le še količkaj zdravega smisla, priznati bode moral, da niso klerikalci nič drugega kot politični komedijantje, in da je najostudnejše politično sleparstvo, ako stranka, ki je prva iskala Nemcev za ofenzivno zvezo in jim tako dopomogla do nezaslužene veljave v deželi, očita sedaj narodno-napredni stranki nje defenzivno zvezo in to v očigled splošno znanemu dejstvu, da je kljub tej zvezi poslovenila mestno upravo ljubljansko, poskrbela mestu Ljubljani slovensko lice, in odpravila nepotrebno nemškutarjenje v uradovanji deželnega odbora.

V Ljubljani, 31. maja. Kriza.

Včeraj bi se bila morala razrešiti kriza, vendar ni doslej o tem še nikakih poročil. Vršé se vedno nova pogajanja in posvetovanja mej cislitvanskimi in ogrskimi ministri, pri tem pa igra zunanji minister, grof Goluchowski veliko vlogo. Opozicijski listi so začeli zadnje dni z vso zgovornostjo pledirati za to, da se skliče državni zbor. Seveda jim je pri tem na misli le, kako bi hitrejšje vrgli Thuna, kateremu bi naj sledilo neko „prehodno ministrstvo“. „Vaterland“ piše, da želi tudi Thun, naj bi posloval državni zbor, toda to sedaj radi pogajanj z Ogrsko ni možno. Nadalje se bavi „Vaterland“ z razdelitvijo banke in naglašja, da bi se ji v Avstriji ne protivil nihče. Z dosedanjim neprestanim prejudiciranjem nagodbenih vprašanj na Ogrskem pa se mora definitivno prenehati. Tudi „Neues Wiener Tagblatt“ piše: Avstrijec katerekoli politične barve more zavzemati v nagodbenem vprašanju samo jedno stališče: avstrijsko. Priznavamo težki položaj ogrskega kabinetnega šefa ter bi mu morda, ako bi nam avstrijsko stališče ne bilo bližje in naravnost, želeli srečen 2. junij; kot Avstriji pa vemo, da bi dosegel tako prijetno bodočnost le na naše stroške. „Neue Freie Presse“ poroča, da pišejo vsi budimpeštanski listi, da se odloči cesar danes ali jutri. Niti Széll niti Thun nista doslej v ničemer popustila svojega stališča.

Južnotirolsko vprašanje.

Vsa pogajanja mej italijanskimi in nemško-tirolskimi poslanci so ostala, kakor se kaže, brez vspeha. „N. Tiroler Stimmen“ pišejo, da so se v soboto z govorom posl. Salvadorija pogajanja menda povsem prenehala. Niti pa niso prezevali Nemci, nego Italijani, s katerimi sta postopali obe strani deželnega zbora z največjo obzirnostjo. V zahvalo za to sta dobili cel šop žalitev, katere so se zalučile v obraz vsemu deželni zboru in deželni odboru. Morda pa se vendar-le ne strinjajo s Salvadorijem vsi njegovi italijanski kolegi, in se bodo pogajanja nadaljevala.

Albanija.

Turška vlada se je baje vendar-le lotila sramotnih razmer v Albaniji. Albanci so se začeli upirati, da bi bili turški vojaki, a sedaj se je posrečilo turški vladi, da so se udali. Vendar odpor še ni čisto zatrt. V Prizrendu bodo imeli Albanci shod, da se posvetujejo o svojem razmerju do Turčije. Zanimivo je dejstvo, da so se Albanci že skoraj docela emancipirali od Turčije. V Albaniji vladajo uprav srednjeveške razmere. Vode raznih rodov so nekaki absolutni vladarji v svojih okrajih. Turčija je dala že nekatere poloviti in zapreti. Ali bo to pomagalo, ni gotovo. Baje hoče napraviti Turčija sedaj nekaj več šol za divje Albance.

Revizija „afère“.

V prekrasni dvorani „Chambreville“, v očigled sliki križanega Nazarenca se vrši revizija Dreyfusove afère. Sodnikov je 45, ki imajo skupaj 2814 let. Mej sodniki jih je starih 12 nad sedemdeset, 18 nad šestdeset, 11 petdeset in 4 nad štirideset let. Najmlajši je Boulloche, ki šteje 45 let, najstarejši pa Chevrier, ki ima 77 let. Dva sodnika, generalni prokurator Mazeau in Lepelletier, sta bila že pravosodna ministra. Poročilo Ballota-Beaupreja slika Dreyfusa v prav spatični luči ter predlaga revizijo njegove obsodbe. Uničenje sme predlagati le justični minister. — H kratu s to obravnavo se vrši tudi obravnavo proti fanatičnemu monarhistu Déroutédeju, ki je hotel povzročiti po pokopu Faura s pomočjo vojakov ustajo.

Dopisi.

Iz Belokranjske, 25. maja. Vsprejemite gospod urednik, nastopne vrstice v Vašem cenjeni list o nesreči, katera je zadela skoro polovico Belokranjske dne 22. in 23. maja t. l. Proti 2. uri popoldne 22. maja kupičili so se temni oblaki med sv. Frančiškom in „Semeč-goro“, kar nastane piš in vihar in v pol uri divjala je nevihta, da je bilo groza, toča, debela kot kurje jajce, usula se je in drobila ter tolkla, da je uničila ves up ubogega kmetovalca. Dočim je že prejel mraz in sneg uničil vse sadje, zdrobila je toča dne 22. in zopet 23. maja vse poljske pridelke in krmila. Polja so tako v tla zbita, da jih ni možno kositi; pšenica, rž, ječmen, oves, krompir, koruza, detelja, vse je proč. Tu gre za obstanek ljudstva; komaj se je leta 1898. nekoliko živeža pridelalo, ko je leta 1897. toča hudo pobila, je zdaj vnovič nesreča vse vzela. Obupno zre kmetovalec v bodočnost, ki mu niti ne kaže tako potrebnega vsakdanjega kruha, da ohrani sebe in svojo obitelj. Neizogibna je lakota, ako ne bode zdatne in nujne pomoči.

Da bolje spoznate veliko nesrečo, ki nas je zadela, navedem naj one kraje, kjer je toča razsajala, in sicer: 1. Vranoviči občine Gradac; 2. Zemelj, Podzemelj, Boršt, Kaprišče, Skrilje, Prilozje, Boginja vas, Krasinč, Crkvišče in Otok, občine Podzemelj; 3. občini Adlešiči in Griblje. Dalje Redenjska občina, Tribuše, potem vasi Zilje, Dejani, Grduni, Jakovini, Vidine, Novoselo, Skavrani, Žuniče, Preloka, Balkovec obč. Vinica ter vas Zastavo obč. Loka.

Uničeni so tedaj pridelki 23 vasi in celih dveh občin Griblje in Adlešiči. Škode je nad 140.000 gld. Ljudstvo, samo na sebi že revno, bode zatrto. Niso še zacementirane rane od toče l. 1887 in že jih je zopet udarila huda usoda. Kaj naj prične ubogi kmetovalec? S čim bode plačal davek in obresti, s čim vzdržal sebe in svojece? Kaj naj seje, ko je prepozno, pa saj nima itak več zrnja. Ajdo in proso bode treba sejati, ali ajde ni niti za seme. Ali naj pustimo v nemar to ubogo dobro ljudstvo! Ne, ljudje so in mi smo tudi ljudje! Obrachamo se tedaj na vse merodajne faktorje, zlasti pa na c. kr. vlado in deželno oblast, da ona prihití na pomoč. Če je pomoč kdaj potrebna, potrebna je tukaj in sicer nujna in zdatna pomoč, da si ubogo ljudstvo vsaj še nekaj opomore in na novo kaj poseje. V srce boli človeka, ko vidi nesrečneže pobite in potrte v boju za svoj obstanek; gorje očetu, ko že zdaj vidi, da koda otrok moral jokati za ljubi kruhek! Apelujemo na vsa blaga srca, da položijo svoj dar v pomoč nesrečnežem! Slavno uredništvo pa v imenu revčkov prosimo sodelovanja v pomoč prizadetih sobratov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. maja.

— **Osebnosti.** Evidenčni geometri druge vrste gg. Josip Korioky, Roger Bassin in Henrik Swalla so imenovani evidenčnimi geometri prve vrste.

— **Paraziti!** Sklep deželnega zbora glede konsumnih društev in laži-gospodarskih in kmetijskih zadrug je hudo spekel tiste katoliške spekulante, kateri s temi napravami lové nevedno ljudstvo v klerikalne zanke in si zajedno polnijo svoje nenasitne bisage. „Slovenec“ je temu sklepu deželnega zbora posvetil celo serijo člankov, kateri so imeli samo namen, preludirati z vsakovrstnimi zabavljicami končnemu naznanilu, da deželni odbor glede konsumnih društev nima nikake kompetence, in da mu klerikalne zadruge ne bodo dovolile vpogleda v njihovo poslovanje. Pričakovali smo kaj takega, in zato nas „Slovenec“ naznanilo ni prav nič osupnilo, saj imajo „Slovenčevci“ tisoč razlogov, da prikrivajo nerealno in nesolidno poslovanje svojih zadrug. Te zadruge postanejo še „panama“ kranjskega klerikalstva, in od tod strah in srd njihovega glasila, zato skuša „Sl.“ z bombastičnimi frazami prikriti gnilobo klerikalne „organizacije“. Zadnji „Slovenčev“ članek o tej zadevi je zabeljen tudi s psovko, da so vsi trgovci, gostilničarji itd. le paraziti na životu delavnih proizvajajočih stanov, torej neke vrste troli, ki živé na stroške

delujočih stanov. „Slovenec“ je to frazo našel pod mizo socialnih demokratov, koder sploh pobira odpadke, katere potem poklada krščanskim socialistom. Revček ni zmožen, pregledati razvoja sodobnega gospodarstva in ne more spoznati, da je diferenciranje, da je razdelitev dela sodobno produkcijo povzdignilo do današnjega stanja, da je torej trgovec ali prekupec v gospodarskem življenju takisto potreben, kakor producent sam. Kranjskim oziroma slovenskim prekupcem in trgovcem pa se že celo ne more ničesar očitati, ker so v tisoč in tisoč slučajih dokazali, da so pravi in resnični prijatelji in podporniki ljudstva. Ako je trgovec parazit, torej trot človeške družbe, potem so to tudi vsi drugi stanovi, ki direktno ne producirajo, in potem je tudi katol. duhovščino uvrstiti mej trote, ker prav duhovščina ne seje in ne žanje in vender jo redi, ne Oni, ki skrbi za ptiče pod nebom, nego ubogi kmet. Prav duhovniško glasilo je zadnje poklicano, govoriti o parazitih, zakaj, če hoče kdo videti pristnih troto, jih mora samo v njegovi bližini iskati.

— V osmih dneh dolg in obresti!

Poznamo naše duhovstvo precej dobro in nikdar nismo vrjeli, da mu je korist narodova, delovanje za istega duševni in gmotni prosep posebnosti. Nasprotno, bili smo vedno prepričani, da je vse delovanje naših kaplanov le pesek v oči lahkovernemu ljudstvu, katero hočejo politično spraviti pod svojo oblast, da ga morejo potem lažje izkoriščati, in nismo mogli in ne moremo pojmiti tistih idealnih spraviljubov, ki menijo, da je s takimi ljudmi skupno delovanje mogoče. Njihovih končnih namenov vendar ne moremo podpirati, a podpirali bi jih, da delujemo z njimi skupno, da ne presojamo vedno in vedno sredstev, ki se jih poslužujejo v dosegu svojih namenov. In v svrhu presojevanja naj pribčimo mal donos k zgodovini klerikalne ljubezni do slovenskega kmeta! Trnovska kapelana sta morala končno prepustiti skrb za blagor občine drugim možem, in tako imata zdaj zopet toliko časa na razpolago, da ne vesta kaj z njim, ter zato razposiljata pisma, kakor sledeče: „Hranilnica in posojilnica v Trnovem Vas opominja, da v osmih dneh poravnate dolg in obresti, sicer se sodnim putem od Vas iztirja.“ To pismo, pisano možu, ki je pri zadnjih občinskih volitvah volil liberalno, marsikaj pove. V prvi vrsti kaže, da kapelana ne moreta preboleti činjenice, da imamo v Trnovem zopet liberalnega župana, in to navzlic temu, da sta oba duhovnika v odboru z vsemi svojimi ovčijami vred oddala glasove za župana pristašu narodne stranke, g. občinskemu odborniku Špiljarju, in je s tem njihova stranka javno priznala, da nima v svojih vrstah moža, ki bi bil zmožen za to častno mesto. Pismo pa pojasni tudi ljubezen klerikalcev do našega kmeta. Najhujši „liberalni magnat“, kakor je imenoval „Slovenec“ naše gmotno malo boljše situirane posestnike, določil bode svojemu dolžniku kot rok za plačilo dolga štirinajst dni, in naj bode dolžan znesek še tako majhen; klerikalna posojilnica pa, zavod, ki ima pred očmi jedino le korist ubogega trpina kmeta, ki se same ljubezni do njega in njegovih teženj kar topi (kolikokrat smo to čitali in čuli!), klerikalna posojilnica pa tirja od svojega dolžnika v poletnem času, ko nima kmet večkrat niti za sol, štiri stotake v osmih dneh. Pač hitro neha klerikalna ljubezen, klerikalna skrb za te in gmotni napredek tvoj, slovenski kmet, neha v hipu, ko drugače voliš, kot kapelan zahteva. Pa ne samo, da mine „gospodov“ ljubezen in skrb do tebe, ampak doleti te tudi njihovo sovraštvo in maščevanje, in zato gorje ti, ubogi slovenski kmet, gorje, če bi bil kdaj popolnoma v klerikalnih krempljih! No, mi upamo, da ne bodeš!

— „Slovenec“ in shod slovenskih državnih in deželnih poslancev. Klerikalnemu trobilu se je začelo svitati, da je s svojim nastopom proti shodu slovenskih državnih in deželnih poslancev razkrilo svoj nerodoljubni, uprav izdajski značaj in zato se skuša na razne načine opravičevati. Včeraj pripoveduje „Slovenec“, da je „Slov. Narod“ poročal, da se ima shod poslancev sklicati po inicijativi župana Hribarja. Tega nismo nikdar poročali, to je le „Slovenčeva“ zvijačnost, s

katero bi se rad nekoliko opral madeža, da se je iz malenkostnih strankarskih, razlogov zaletel v nameravani shod, ki naj v prvi vrsti podpre zunajkranjske Slovence. Nam ni za to, kdo je sprožil inicijativno, ampak le za to, da se shod vrši, naj potem misel izhaja od kogarkoli, in zato zavračamo z vso odločnostjo jezuvitski maneuver „Slovenec“.

— Izjava. „Slovenec“ piše: „V Ljubljano je prišlo tudi okrog 50 Hrvatov iz Zagreba in iz Siska. K tem je prišel nekdo, ter jim je v dr. Tavčarjevem imenu prigovarjal, naj se nikar ne udeležijo slavnosti, naj gredo raje v „Narodni dom“, češ, to so surovi ljudje, ki se bodo pretepali, zato se tudi slavnosti ne udeležijo nobeno tukajšnje uglednejše društvo. Kako pa naj imenujemo to početje liberalne gospode? Ali je liberalno ali marveč rokomavharsko?“ Tako „Slovenec“! Dasi cela vest, kakor skoraj vse, kar prihaja v „Slovenca“ iz rok naših duhovnikov, že sama na sebi nosi pečat laži na svojem čelu, izjavljam vendar, da ni bil nikdo opravičen, v mojem imenu govoriti z došlimi Hrvati, da v to — ker me prisotnost teh Hrvatov čisto nič brigala ni — nikogar pooblastil nisem, in da tudi sam nisem govoril niti z gosti iz Zagreba, niti z gosti iz Siske. Pač me je iskal v mojem stanovanju gospod Zagorac, pa me ni dobil pri domu, tako, da tudi z njim nisem spregovoril besedice. — Dr. Tavčar.

— Zatiranje Nemcev v Ljubljani postaja od dne do dne groznejše, in siromaki že komaj dihaajo, posebno nemški odvetniki, katere visoko deželno sodišče na uprav nečuven način preganja. Ti siromaki nemški odvetniki se že kar ne morejo več gibati. Od odvetniške zbornice dobivajo slovenske pozive. Te vračajo z opazko, da jih ne razumejo, ali slovenskih konkurzov se ne morejo ubraniti. Časih so imeli vse konkurze odvetniki Supan, Schrey in Pfeifferer, dandanes pa jih dež. sodišče z brezprimerno trdovratnostjo obeša gg. Wurzbachu, Schöpplu in Vallentschagu, ter dosledno pozablja na mlajše slovenske odvetnike, kateri so za to prizanesljivost seveda neizmerno hvaležni. Sosebno je usmiljenja vreden gosp. plem. Wurzbach, kateri še Soosovega konkurza ni dovršil, pa se mu je že natovoril nov konkurs. Morda se bodo gospodje še pritožili. Ko bi na pr. v Trstu deželno sodišče tako zatiralo slovenske odvetnike, kakor se v Ljubljani zatirajo nemški, kaj bi k temu rekli — Italijani? Bržčas bi malo drugače zaropotali!

— Po obnem zboru „Sloge“. Z Goriškega se nam piše: Pomen občnega zbora „Sloge“ tiči v tem, da se je na njem sodila in obsodila abstinencia, in da je občni zbor s tem, da g. Gabršček ni volil v odbor, sodil in obsodil učitelstvu neprijazno postopanje „Soče“ in vseh tistih, deloma že spokorjenih politikov, kateri so to postopanje narekovali. Poročilo „Soče“ v istini ni bilo nepristransko in povedali ste golo resnico, ko ste rekli, da po njem ni dobili prave slike o tem važnem zborovanju. Ako se izkaže potreba, priobčimo obširnejše in nepristransko poročilo, za danes konstatujemo samo, da se je g. Gabršček prav močno trudil, da bi bil zopet izvoljen. V svojem govoru na shodu je kandidoval na vse načine. Ko bi se bil kateri učitelj pred volitvijo tako zavzemal za se, kakor se je g. Gabršček, bi gotovo ne bilo prišlo do ožje volitve. Učiteljska kandidata se žal, ob zborovanju nista izrekla, da kandidujeta in tako so mnogi, ne vedoč, kdo izmed učiteljev prav za prav kandiduje, glasovali za razne učitelje. Pri posvetovanju, h kateremu je radi prezgodnje ure prišlo malo učiteljev, smo se odločili za naša vrla tovariša gg. Medveščeka in Vrtovca, a mnogi učitelji niso vedeli za ta ukrep in tako so se glasovi cepili. Toliko v pojasnilo!

— Ljubljansko gasilno društvo. Piše se nam: Novi odbor postopa glede sprejemanja novih členov nekam čudno. Znano je, da se je za pristop oglasilo 20 mož. Društvo bi le pridobilo, ako bi jih sprejelo. Nekateri izmed oglašencev so sicer že nad 40 let stari, a ker so izjavili, da se vnaprej odpovedo vsaki podpori iz društvenih sredstev, pa ni nobenega vzroka, da se jim sprejem odreka. Izmed vseh oglašencev sta bila samo dva sprejeta, vsi drugi pa niti odgovora niso dobili, kar je gotovo nekorektno. Vsa odgovora naj se možem, ki so pripravljeni sodelovati pri človekoljubnem delu. Kaj mar tudi v novem od-

boru vlada še vedno stari duh zagrizenega nasprotstva proti Slovincem? Kdor je bil kdaj na vrtu pivskega hrama na Sv. Petra cesti in čul, kako ljudje brijejo norce s slovensko komando, bi skoraj mislil, da vlada še stari duh v gasilnem društvu.

— „Mica Kovačeva — piva, nič pvačava“... Tisti Mici Kovačevi, o kateri poje znana gorenjska narodna pesem, je močno podobna naša klerikalna stranka. Kakor smo že včeraj povedali, je naša ljubljanska Mica Kovačeva za časa zadnjih občinskih volitev v gostilni „pri ribiču“ prav pridno jedla in pila, sedaj pa se brani plačati. Danes smo v prijetnem položaju, da svoje včerajšnje poročilo lahko nekoliko popolnimo. V imenu Mice Kovačeve sta prišla Kregar in Breskvar h gostilničarju g. Maliju in ga vprašala, če prevzame pogoščenje klerikalnih barjanov. Obljubila sta točno plačilo in se z gostilničarjem domenila, da bosta Anton Brglez iz Črne vasi in Fran Jevc iz Ilovice nadzorovala, da bodo pogoščeni sami klerikalci in ne tudi kdo drugi. In bilo je veselo življenje „pri ribiču“ oba dneva, ko je bila volitev iz III. razreda. Barjani so pili in jedli, da je bilo treba po trikrat kuhati golaž in ko so se možje golaža naveličali, morala je neutrudna gospodinja kuhati še „ajmoht“, kateri gre Mice Kovačeve čestitem posebnost v slast. Pripeljali so seboj tudi svoje pobožne žene in svoje otročiče, in pooblaščenec Mice Kovačeve, Anton Brglez je naročil, da se jim mora postreči z juho, mesom, kruhom in vinom, ker ni bilo ne golaža ne „ajmohta“ več. Ker se je gospodinja nekaj obotavljala, so ji klerikalni kolovodje še žugali... Račun za oba dneva je znašal 191 gld. 10 kr. Ta račun kaže, kako dobro se je godilo barjanom tista dneva in zakaj je njih najiskrenejša želja, da bi bile v Ljubljani vsak teden občinske volitve. Pod utisom listka iz Kurje vasi, katerega smo kmalu po volitvah priobčili, so klerikalci plačali račun prvega dneva volilne bitke v znesku 74 gld. 8 kr., računa za drugi dan v znesku 117 gld. 2 kr. pa na noben način nečejo poravnati. In zakaj ne? Rekli so, da ne plačajo, ker so pri ožji volitvi propadli in torej golaž, „ajmoht“ in vsa pijača niso nič pomagali!... Mica Kovačeva — piva, nič pvačava!

— Današnji Jour-fixe „Sokola“ pri Ferlincu bode prav zabaven. Brzobjavno je obljubil svoje sodelovanje tudi imenitni kolesar kluba „Katariba“, kateri bo predaval o dogodljajih svojega potovanja s severnega tečaja v obljubljeno deželo. Ker sodelujeta, kakor smo že omenili, tudi pevsko društvo „Slavec“ in tamburaški klub „Zvezda“ in se bode razgovarjalo o društvenih izletih, se je nadejati živahne udeležbe členov.

— Nemška nestrpnost. Ko so se vračali češki turisti iz Ljubljane v Prago, je „Slovensko planinsko društvo“ v vseh postajah znane rodoljube naprosilo, da bi jih na postajah dostojno pozdravili. V vseh postajah so vrli narodnjaki res to napravili, tudi rodoljubi v Medvodah so se odzvali prijaznemu pozivu in so nameravali Čehe pozdraviti, toda postajni načelnik, g. Wieser, trd Nemec, ni dovolil tega na peronu, češ, da političnih demonstracij na postaji nikakor ne sme dovoliti. Vse zbrano občinstvo, katero je imelo male slovenske zastavice v rokah, je s perona odpravil. (Bilo je mej njimi tudi nekoliko šolarjev Preških), pustil je obe izhodni vrati zapreti in je pred vsaka postavil po jednega delavca, da ne bi nihče vstopil na peron. Kar je bilo v drugih postajah, v Kranju, v Škofji Loki, na Jesenicah dovoljeno, tega medvodski postajenačelnik ni smel dopustiti! Rodoljubi so bili primorani pri čuvalnici izza ograje Čehe pozdravljati: Seveda male slovenske zastavice so nemškega načelnika v oči bodle, toda divje tuljenje heilovcev, kateri so spremili 7. maja vračajoče se nemške vojake in izzivali slovenske bicikliste, ga ni razburilo. Sploh pa ni kaj obzirno od o. kr. drž. ravnateljstva v Beljaku, da pošilja v naše kraje uradnike, kateri slovenskega jezika še zmožni niso, kakor g. načelnik v Medvodah, ki zna k večjem ceno listkov povedati, a če potrebuje slovenski kmet v kaki zadevi pojasnila, potrebuje že tolmača! Kje je jednako pravnost? Slavno ravnateljstvo o. kr. drž. železnice misli menda, da v Medvodah slovensčine treba ni, kajti pred kratkim je

prišel na to postajo delavec, ki ne zna besedice slovenske! Čuje se, da bode gospod načelnik v Jesenice prestavljen; umestno bi bilo, da se zavedni možje tam pravočasno obrnejo do ravnateljstva, da to ne gre! Kajti v vseh uradih smo dosegli, vsaj pri nas na Kranjskem, da znajo naši uradniki tudi slovenski, zakaj ne bi tega zahtevali tudi od železničnih uradnikov?

— Kranjsko društvo za varstvo lova v Ljubljani je imelo dne 28. t. m. svoj občni zbor. Število družstvenikov je znašalo koncem 1. 1898.: 24 ustanovnikov in 342 udov. Za posebne zasluge v službi v varstvo lova prisodile so se sledeče nagrade: 1. Fran Trocha, c. kr. gozdar na Pokluki: diplom; 2. Ivan Tscherne ml., gozdni nadzornik kneza Auersperga: diplom in dva cesarska cekina; 3. Josip Golob, c. kr. lovski in gozdni nadzornik iz Dobrave: tri cesarske cekine; 4. Fran Arch, lovec konzula Vetterja na Pokluki: dva cesarska cekina; 5. Peter Markelj, c. kr. lovski in gozdni nadzornik na Pokluki: dva cesarska cekina. Ministrstvu za deželno brambo poslalo je 300 gld. s prošnjo, naj jih razdeli med orožnike, ki so se posebno odlikovali s čini, ki se tičejo interesov društva. Po nam doposlano izkazu ministrstva za deželno brambo so se 37 orožnikom na Kranjskem prisodile nagrade. Pri dražbah pušk tatinskih strelcev, ki so bile kot zapadle proglašene, je društvo tudi letos vselej interveniralo ter je veliko število pušk nakupilo in tako prometu odtegnilo. Delegiranci društva imenovali so se v naslednjih sodnih okrajih: Škofja Loka, Kočevje, Vel. Lašče, Krško, Kranj, Lož, Litija, Vrhnika, Radeče, Rudolfovo, Kamnik, Črnomelj in Vipava. Društvo je imelo v 1898. letu 926 gld. 8 kr. dohodkov in 799 gld. 8 kr. izdatkov.

— Streljanje z Grada. Pri jutrišnji procesiji Sv. Rešnjega telesa v Trnovem, katera bo ob 5. uri zjutraj, se bode streljalo z Grada, kar doslej ni bila navada. Kaki razlogi govore za nujno potrebo tega ranega streljanja, ne vemo, in prej kot ne, tega še marsikdo drugi v mestu ne ve!

— Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“, priredi v nedeljo, dne 4. junija 1899. l., povodom društvene petnajstletnice, veliko ljudsko slavnost na Koslerjevem vrtu. Sodeluje godba sl. pehotnega polka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. Začetek slavnosti ob 4. uri popoldne. Vspored: I. Petje: 1. A. Förster: „Naša pesem“, zbor s četverosplovom (posvetil pevskemu društvu „Slavec“ gospod skladatelj). 2. L. Pahor: „Na planine“, zbor s tenorsamospevom (g. Lumbard). 3. V. Parma: „Slavčeva himna“, slavnosten zbor (posvetil pevskemu društvu „Slavec“ gospod skladatelj). 4. Iv. pl. Zajc: „Slava delu“, zbor. Petje vodi društveni pevovodja gospod H. Benišek. II. Godba: 1. Komzák: „Nadvojvoda Albreht“, koračnica. 2. Titl: Slovanska ouvertura. 3. Graziani-Walter: Vita palermitana, valček. 4. Zajc: „Dvospev in finale iz opere „Zrinjski“. 5. Smetana: Šesterosplov iz opere „Prodana nevesta“. 6. Suppe: Finale iz „Boccaccio“. 7. Král: „Male godbene beležke“, potpouri. Točke za ples. 8. Christoph: „Kreuzköpferl“, polka francoska. 9. Strauss: „Donauweibchen“, valček. 10. Komzák: „Feinsliebchen“, polka mazur. 11. Strauss: „Myrtenblüthen“, valček. 12. Komzák: „Courir“, galop. Pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika. III. Ljudske igre in zabave: Streljanje in kegljanje na dobitke; v šaljivi menažeriji; ples na prostem; umetalen ogenj; otroške igre i. t. d., a) Streljanje na dobitke: I. dobitke za največ četvork, II. dobitke za največ trojk, III. dobitke za največ strelcev. Vsi dobitki so krasni, efektni predmeti. Vsak strel velja 5 kr., b) Keglanje na dobitke: I. dobitke 20 kron, II. dobitke 12 kron, III. dobitke 10 kron, IV. dobitke 8 kron, V. dobitke 6 kron za največ serij. VI. dobitke (šaljiv) za največkrat vseh devet. Serija treh lučajev velja 10 kr. Keglanje na dobitke se prične že v četrtek, dne 1. junija od 9. ure z utraj do 10. ure zvečer, in na dan slavnosti od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Zvečer v mraku sijajen umetalen ogenj. — Vstopnina 20 kr. za osebo, cenjeni društveniki prosti. — Za slučaj neugodnega vremena vršila se bode slavnost dne 11. junija.

— Zanimiva razsoda. Po zadnjih občinskih volitvah v Rodišah na Koroškem je tožil učitelj Karol Hribnik slovenskega

agitatorja in volilca Pavla Aichholzerja radi žaljenja časti. Na to je okrajna sodnija v Celovcu obsodila zadnjega na teden dni v zapor, katero kazni je vsled pritožbe znižala deželna sodnija v Celovcu na tri dni zapora. Zastopnik Pavla Aichholzerja, g. dr. Al. Kraut, odvetnik v Celovcu, spravil je stvar pred višje sodišče in tako se je zgodilo, da je najvišja sodnija na Dunaju dne 7. marca t. l. spoznala, da je deželna sodnija v Celovcu s svojo tozadevno sodbo prelomila zakon. Ta sodba se je razveljavila in Pavel Aichholzer je bil popolnoma oproščen. Država pa bo morala Aichholzerju dati odškodnino, ker je po nedolžnem sedel tri dni v zaporu.

— „Moderne slovensche Dichtung.“ Štev. 145, (27. maja) praške „Politik“ je prinesla pod tem naslovom jako lepo študijo o O. Zupančičevi pesniški zbirki „Časa opojnosti“. Elegantly in duhovito pisani feljton je izšel iz peresa gospoda Ed. Kristana.

— Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj zborovalo bode dne 8. junija pri ugodnem vremenu na Menini planini v „Gornjegrajski koči“. Predaval bode znani slovenski turist gospod Kocbek, učitelj v Gornjemgradu, ki je tudi predsednik Savinske podružnice „Slovenskega planinskega društva“, o vršcih in dolinah, ki se vidijo z Menine planine. To predavanje bode jako instruktivno. Udeleženci tega zborovanja — gosti učitelji, kakor prijatelji učiteljstva in planin dobro došli — gredo še na večer 7. junija na planino, kjer bodo prenočevali. Prostora v koči je za 50 oseb. Opozorjamo na ta izlet vse one, ki se zanimajo za naše planine. Dohod na Menino je tudi iz Tuhinjske doline in Vranskega. Pot je zaznamovana in ne prestrma. Na veselo svidenje na Menini planini! Menina planina je 1500 metrov visoka.

— Razpisane službe. Mesto poštnega odpravnika pri novo ustanovljenem c. kr. poštne uradu v Trzinu proti pogodbi in kavciji 200 gld., letna plača 150 goldinarjev, uradni pavšal 40 gld. in letni pavšal 220 gld. za vzdržavo štirikratne pešne zveze med poštним uradom in kolo dvorom. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzobjavno vodstvo v Trstu.

* Pamflet proti črnogorskemu knezu. „Hrvatsko pravo“ poroča: „V „Srbo-branu“ čitamo, da izide proti črnogorskemu knezu še grša knjiga, kakor je bila ona „Nekoliko krvavih slikah iz albuma Petrovič-Njeguševa doma“, ki je na Hrvatskem zaplenjena. Ta nova knjiga, da se tiska v Belemgradu, — dokaz slovenske vzajemnosti! Zares, žalostno! Nekateri Srbi ne vedo, kako bi bolj grdili Črnogorce, nekateri Hrvati pa sekundirajo na obe strani ter grde Srbe in Črnogorce skupaj. Žalostno!

* Gotovi denar dajati kot dobitke sme samo državna loterija, katere žrebanje bode že dne 15. junija t. l. Kakor nam kaže pogled na načrt igranja, je ta denarna loterija, ki je zasnovana po naročilu cesarja, posebno izredno bogato opremljena, ker je zadeti ne manj nego 12728 znatnih dobitkov v denarji, mej temi glavni dobitke v znesku 20 000 kron. Povpraševanje po srečkah državne loterije je v tabakarnah, menjalnicah, kolekturah že zdaj tako živahno, da vsak stori dobro, če se pravočasno oskrbi s tako srečko.

* Junaški čin. Na krovu parnika „Gottfried Schenker“ v Trstu je natakala neki pomorščak petrolej; pri tem mu je padla svetilka iz rok in petrolej se je užgal. Ogenj je urno naraščal, vse brizgalo ga niso mogle pogasiti, ker je ostala pipa soda, v kateri je bil petrolej, odprta, in je petrolej vedno tekel iz soda. Ko je bila nevarnost največja, je planil inženjer Gordon, Anglež, v plamen ter je zaprl pipo. Gordonu je obleka na životu popolnoma zgorela, njemu pa se ni nič zgodilo. Ogenj so potem kmalu pogasili.

* Tragičen dogodljaj. Iz Petrograda javljajo: Inženjer Knorre je imel lepo, mlado hčerko, katera se je zaročila z nekim inženjerjem. Nedavno je prinesel ženini svoji nevesti krasne uhane v dar. Ker dekle ni imelo še prebodenih ušes, dalo si je prehosti, da bi nosila darovane uhane. Toda jedva jih je imela par ur v ušesih, ko je začutila strašne bolečine. Tri dni za tem pa je lepa nevesta vsled zastrupljenja krvi umrla. Stariši in zarobenec so vsi obupani vsled žalostne osebe ljubljene deklice.

* **Najmanjša ura.** Pred kratkim je izdelal neki urar v La Chau de Fonds, v Švici uro, katera je gotovo najmanjša na svetu. Ta urica tehtala samo 0,95 gramov, nje premer znaša 0,675 centimetra.

* **Grško ženstvo.** Nedavno so imele v Atenah ženske iz najboljših krogov nekaj shod, na katerem se je razpravljalo pred vsem vprašanje o moštvi. Zborovalke so z obžalovanjem konstatirale, da se število samcev čim dalje večja, in da se istako tudi množi število samic. Končno so sklenile jednoglasno, da se obrnejo s sledečo petico na parlament: „Vsi moški, kateri so že dosegli svoje štirideseto leto, ne da bi se bili poprej oženili, naj plačujejo visok davek samcev.“ — Čuje se, da je baš v grškem parlamentu mnogo samcev, kateri bržčas ne bodo hoteli nalagati sami sebi takozvanega „davka samcev“.

Telefonična in brzojavna poročila.

Senožeče 31. maja. Vkljub silnemu pritisku naših duhovnikov in poznanege večnega kandidata je napredna narodna stranka pri volitvi občinskega odbora senožeškega sijajno zmagala. Živeli volilci, ki so tako zavedni in neodvisni in vztrajni v borbi proti nasprotniškim izkoriščevalnim naklepom!

Dunaj 31. maja. Danes je ves politični svet na nogah, ker pričakuje odločitve v nagodbeni krizi. Ministrski predsednik grof Thun je bil na vse zgodaj pri cesarju v avdijenci. To dejstvo kaže, da so bile neosnovane vse dedukcije madjarskih listov, katere so izvajali iz tega, da Thun že od nedelje ni bil pri cesarju. Thunova avdijenca je trajala celo uro. Po avdijenci je imel Thun dolgo posvetovanje s Kaizlom. Popoldne je cesar sprejel ogrskega ministrskega predsednika Szella v pol drugo uro trajajoči avdijenci. Poročila dunajskih večernih listov, da sta bila Thun in Szell skupno pri cesarju, so neresnična. Po Dunaju se raznašajo vesti, da je Thun demisioniral, katere vesti so doslej — kakor se zatrjuje z avtoritativne strani — neosnovane.

Dunaj 31. maja. Ministrski predsednik Szell se je danes napram madjarskim žurnalistom izrazil, da v nagodbeni krizi še ni izrečena odločilna beseda.

Dunaj 31. maja. „N. Fr. Pr.“ ple dira danes za to, da prevzame Liechtenstein ali Dipauli ministrsko predsedstvo in da sestavi novo parlamentarno večino, v kateri bi poleg Poljakov bile vse nemške stranke. Že danes je po najmerodajnejših izjavah zagotovljeno, da bi se poljski klub v tem slučaju razcepil.

Dunaj 31. maja. „Slovenčevo“ poročilo, da postane Madeyski ministrski predsednik, je obudilo v vseh političnih krogih veliko veselost.

Dunaj 31. maja. V dolenjavijskem deželnem zboru je Lueger danes nujno predlagal, naj se ustavnemu odseku naroči nasvetovati, kaj je storiti proti „Arbeiter Zeitung“, katera je priobčila jako oster članek, ki deželnemu zboru očita politično roparstvo. Philipovich se je izrekel proti predlogu, češ, da hočejo krščanski socialisti iz ustavnega odseka napraviti črni kabinet. Najprej so iz njega naskočili neodvisnost sodnikov, zdaj pa hočejo atakirati svobodno kritiko. Gessmann je dejal, če naj pisava „Arbeiter Ztg.“ velja za svobodno kritiko, potem se bodo morali poslanci oborožiti s pasjimi biči in z revolverji ter bodo morali svoje nasprotnike klotufati. Zbornica je sprejela Luegerjev predlog. Proti njemu so glasovali liberalci, nacionalsci, socialni politiki in liberalni veleposestniki. Auersperg je v daljšem govoru razžalil vso publicistiko, rekši, da je poklic žurnalista nesnažen, in da žurnalisti nimajo nobene morale.

Budimpešta 31. maja. Dočim so tukajšnji politični krogi še včeraj sodili položaj jako optimistično, je zavladal danes velik pesimizem. Celotični listi poročajo, da bo moral Szell odstopiti, prvi oficijozus „Pester Lloyd“ pa pravi, da je Thun naznanil Szellu, ko je ta vlado prevzel, da

se z njegovo formulo ne strinja ter je mnenja, da bo moral Szell odstopiti.

Budimpešta 31. maja. Nekateri časopisi so danes priredili posebne izdaje, v katerih so naznanjali, da je Szell demisioniral, zajedno pa dobil nalog sestaviti novo ministerstvo.

Monakov 31. maja. Tu se zatrjuje, da se avstrijski prestolonaslednik, nadvojvoda Fran Ferdinand, zaroči z netjakinjo princa-regenta, s princezinjo Matildo.

Narodno gospodarstvo.

Banka „Slavija“.

Dne 13. t. m. vršil se je v Pragi občni zbor banke „Slavije“ katerega se je udeležil upravni svet s predsednikom grofom Harrachom v svečanostni opravi.

V prisrčnih besedah pozdravil je g. predsednik udeležnike občnega zbora, in se po kratkem uvodu v iskrenem govoru spominjal 25letnega jubileja, katerega je praznoval za procvit banke neumorno delavni podpredsednik gospod Karol Peter Kheil. Povdarjal je vstrajnost in delavnost, s katerima se je ljubljani slavljene vedno odlikoval, kadar se je šlo za blagor banke.

Spominjal se je dalje cesarjeve petdesetletnice, katero so na tako svečan način proslavljali mnogoštevilni narodi širne Avstrije. Tudi „Slavija“ je ravnala takrat po intencijah presvetlega vladarja, naklonivši uradniškemu penzijskemu fondu 20.000 gld., zastopniškemu pa 5000 gld. prispevka. Odobrilo pa se je tudi, da se članom življenskih oddelkov izplača 10% dividenda.

Spomina vredno in naglašati je posebno tudi to, dejal je dalje gospod govornik, da ne vidimo na današnjem občnem zboru vladnega zastopnika. Vladi se ne zdi potrebno, da bi sem pošiljala svojega odposlanca, ker je prepričana, da stoji banka na trdnem in solidnem temelju, in da je vsa uprava v najlepšem redu.

Omenjal je nadalje reorganizacijo uradniških plač, ki se je vršila v minulem letu.

Pozval je naposled vse navzočnike, da se udeležijo svečanosti, ki se priredi na čast jubilarju gospodu podpredsedniku Kheil, ki naj bi še dolgo vrsto let deloval v prid „Slavije“.

Gospod podpredsednik K. P. Kheil se je ginjen zahvalil za laskavo priznanje povdarjajoč, da kar je on storil, storil je le skupno z upravnim svetom ter s pripomočjo uradnikov in zastopnikov, katerim vsem je bil vedno pri srcu procvit in blagor banke „Slavije“.

Po raznih manjših opombah in navsvetih oglasil se je končno predsednik grof Harrach, izjavljajoč, da je vsled starosti skoro da prisiljen odložiti dostojanstvo, katerega je imel čast imeti 27 let. Burni ugovori in vsestransko občno priznanje pa ga je naposled privedlo do tega, da se je zopet odločil prevzeti čast predsednika. Naglašal je, da vsled jednoglasne zahteve mora kot odkritosrčen Slovan ostati zvest „Slaviji“, na kar se je vršila volitev v upravni svet.

Po končanem občnem zboru vršila se je v dvorani upravnega sveta na čast go spodu podpredsedniku Kheil lepa svečanost, katere so se udeležili člani upravnega sveta, uradništvo, ter ravnatelj generalnega zastopa ljubljanskega, župan Ivan Hribar in zagrebškega Josip Hanuš.

Končno naj sledi tu v dokaz, kako sijajno je zopet banka „Slavija“ v svojem tridesetem upravnem letu napredovala, ne koliko števil iz bilance za leto 1898.

Zavarovane vrednosti so znašale koncem leta 1898 v življenskih oddelkih K 62.892.878, v požarnem oddelku znašale so K 646.515.632 in v oddelku za zavarovanje proti toči K 22.259.108 — skupaj K 731.667.618 — tedaj za K 80.262.412 več kakor lansko leto. Zavarovalnina zvišala se je za K 415.922, — na K 5.035.696. Reserve in fondi znašajo K 17.895.846, — t. j. za K 1.539.328 več kakor leta 1897. Ako se prišteje k gorenjim K 17.895.846 še uradniški penzijski fond K 885.390 — ter penzijski fond zastopniški per K 390.036 — znašajo vse reserve in fondi koncem leta 1898. K 19.171.272 — in so večje za K 1.661.852 kakor lansko leto. — Premoženje v vrednostnih papirjih, gotovinah, posestih, hipotečnih in drugih terjativah

znaša koncem leta 1898 K 18.801.028 — in se je tedaj zvišalo za K 1.618.536. —

Škode je izplačala banka „Slavija“ v minulem letu K 2.974.346 — in v 30. letih svojega obstanka K 59.820.140.

Poslano.*

Neko na duhu že čisto pohabljen človeče, katero je pred kratkim časom zapustilo šolsko klop in katero naše razmere le v toliko pozna, kolikor se jih je pri raznih pojdinah navžilo, žveklja v „Slovenču“ z dne 23. t. m., št. 116, ter se zaganja v našega spoštovanega in osivelega župana in v tukajšnji obč. odbor, ker ni prišel k vsprejemu g. knezoškofa o priliki birmovanja.

Piše med drugim o napadih na ljubljanskega knezoškofa v „Slov. Narodu“ ter povdarja, da je bilo županovo ravnanje „škandal in sramota“ za občino.

Do sedaj pač še niso prišli v javnost „sramota in škandal“, kateri so se pred okroglo letom dni obravnavali pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani, kar pa menda prav kmalu zagleda dnevni svet.

O teh škandalih gotovo še prevzvišeni gospod knezoškof do cela nič ne ve, a izvedel jih bode. Če bi jih bil izvedel ob času birmovanja v Šmartnu, bi gotovo osupnil in se s težkim srcem poslovil od fare.

Naš župan, kakor tudi svetovalci vedeli so dobro, kaj jim je storiti ob času prihoda prevzvišenega gosp. knezoškofa, a so z ozirom na škamale, ki so se vršili v preteklih letih v Šmarnski fari, rajši izostali.

Našemu občespoštovanemu županu svetujemo, naj vedno tako postopa kakor do sedaj in naj tudi na tem stališču ostane ter če pridejo še toliko in tolikokrat naši severni bratje, bodisi kot hribolazci ali zastopniki družih narodnih društev kot gostje k nam, naj jih vedno v svojem in našem imenu pozdravi, in ni se mu treba bati da bi bilo njegovo delovanje „polito z gnojico sramote“ kakor je delovanje nekoga, ki tudi biva v naši občini.

Ako pa želi prevzvišeni knezoškof v tem oziru kakega pojasnila, pripravljeni smo mu nemudoma vstreči, pri tej priliki pa tudi preponižno vprašanje staviti: kaj meni o zadevi poprave tukajšnje farne cerkve po potresu in o računih, kateri se sklepajo s primanjkljajem 2600 gld.?

Tako gosp. dopisunek v „Slovenču“! Blagovolite tudi o tem kaj poročati in pojasniti, ovrzite naša očitanja, ali pa nas poučite bodi si na podlagi liberalizma ali klerikalizma, da omenjeni dogodki niso bili večji škandali, kakor vse o čemer Vi čekate.

Po tem razvidite, komu pristoja ime „Pavlihe“. Po našem mnenju, ker poznamo našega župana, Vi duševno niti Pavlihe ne dosegate. Gosp. dopisunek, bodite pri svojih dopisih v pr. hodnje bolj previdni, da ž njimi ne grdite Sebe in svojega stanu, ter ne tirate stvari v javnost, katere mečejo jako temno senco na tiste, v katerih obrambo pišete svoje neslanosti.

Šmartno pod Šmarnogoro, 27. maja.

„Opazovalec osunka“.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Bratje Sokoli!

Danes v sredo, 31. maja

„Jour-fixe“

v steklenem salonu „pri Ferlincu“.

Vspored: 1. Razgovor o društvenih rečeh, zlasti o letošnjih izletih. 2. Zabava s petjem, tamburanjem in komičnim prizorom. Začetek ob 8. uri.

Na zdar!

K obilni udeležbi Vas vabi

ODBOR.

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gdčna Ivana Hromec, nabrala 7 K 20 vin. in sicer 5 K v restavraciji g. Rozmana v D. M. v Polju in 2 K pri g. Potokarju. — G. Franjo Krvarič, gostilničar „pri Figovcu“ v Ljubljani 2 K 10 vin. — Skupaj 9 K 30 vin. — Živeli darovalci in nabiralka!

Za Prešernov spomenik: Slavna hranilnica in posojilnica v Glinjah na Koroškem 10 K. — Gospod Gostinčar v Žalcu 8 K, darovali so gg.: Hodnik, Kovač in pošiljatelj, vsak po 1 K. — Skupaj 13 K. — Živeli darovalci in njih posnemovalci!

Avstrijska specialiteta. Na želodcu boleha jočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepi ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpoložljiva za zdravljenje vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJSKA, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. — Direktna pošiljatev ne pod 2 skatljici. 5 (59-7)

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Matije Penkova zemljišče vlož. št. 88, kat. obč. Peline, cenjeno 4933 gld., dne 2. junija v Postojni.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. maja: Angela Potoker, kočijaževa hči, 16 let, Wolfve ulice št. 3, škofelji. — Karol Javornik, delavec sin, 21/2 leta, Slovca 40, božjast. V hiralnici: Dne 29. maja: Ivan Kotze, posestnikov sin, 33 let, jetika in kron. črev. katar.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 300-2 m. Srednji srčni tlak 756-0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah
30.	9. zvečer	741,5	12,2	sl. zahod	jasno	0
31.	7. jutraj	743,7	10,1	sl. svzh. od pol. oblac.	pol. oblac.	0
	2. popol.	743,2	18,4	moč. svzh. pol. oblac.	pol. oblac.	0

Srednja včerajšnja temperatura 12,8°, normale: 15,8°.

Dunajska borza

dne 31. maja 1898.

Skupni državni dolg v notah.	100 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100 „ 20 „
Avstrijska zlata renta.	119 „ 90 „
Avstrijska krona renta 4 1/2 %.	100 „ 50 „
Ogrska zlata renta 4 1/2 %.	119 „ 50 „
Ogrska krona renta 4 1/2 %.	97 „ — „
Avstro-ogrski bančni delnice.	915 „ — „
Kreditne delnice.	357 „ — „
London vsta.	120 „ 50 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58 „ 90 „
80 mark.	11 „ 78 „
80 frankov.	9 „ 55 „
Italijanski bankovci.	44 „ 60 „
C. kr. cekini.	5 „ 67 „

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKŠ VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5-10 gld.

Spreten, mlad

trgovski pomočnik

se vsprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. — Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (995-2)

Zasluzek.

Dostojne, zgovorne osebe si lahko zaslužijo vsak dan postransko svoto

5 do 10 kron.

Adrese naj se vpošljejo pod „O. R. 12“, poste restante Brno, Moravsko. (956-4)

Kapelnik

nastopi lahko takoj službo.

Opremljene prošnje z zahtevano plačo je poslati do 30. junija t. l. (1019)

odboru mestne godbe v Kamniku.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga bez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Lince, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne obojni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Obojni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste Ob 7. uri 55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 min. dopoldne obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Francefsfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta-Kropo. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Obojni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 33 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 8. uri 58 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9 uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1)

Povsod na prodaj,
po 30 kr.

Singerjevi šivalni stroji

v več nego 400 vrstah, neobhodno potrebni v gospodinjstvu in za obrtnike. — Brezplačni poučni tečaji tudi v modernem vozenju. Nad 14 milijonov strojev izdelanih in prodanih.

Flačuje se tudi lahko na obroke.

SINGER CO., delniška družba. — Prejšnja firma: G. Neidlinger.

Ljubljana:
Sv. Petra cesta 6

Gradec:
Sporgasse 16

Celovec:
Burgasse 19.

Na Drenikovem vrhu

svira

jutri, dne 1. junija t. l., popoldne
oddelek tukajšnjih

Hrvatov-tamburašev.

Vstopnina prosta.

A. Milavec.

Priporočava famozno

Kulmbaško pivo

pastêrizovano v steklenicah

znano po svojih izvrstnih učinkih.

Zaloga vedno sveža. (21—123)

Kavčič & Lilleg

„pri Zlatorogu“, v Prešernovih ulicah.

Varst. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi
priznana izborna, bolečinska tolažilna
mazilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva
v vseh lekarnah. Zahtevati naj se blagoviti to
splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvrstnih steklenicah z našo var-
stveno znamko „Sidro“ iz Richter-jeve le-
karne in sprejme naj se iz opreznosti
le take steklenice kot pristne, ki
imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu
v Pragi. (1668—38)

Ptič rudejec

(Steinröthl) samec, na prsih rudeč, precej
velik, je odrčal v Franciškanskih ulicah
št. 12 na ulični strani. — Kdor bi ga
ujel, je naprošen, da ga tam odda proti
dobri nagradi. (1015—2)

Lepa, moderna, nova vila

obstoječa iz 8 sob, 5 izbočenih (velbanih)
kleti, 1 kuhinje za prati, z vodovodom, z ve-
likim vrtom itd., je zaradi odpotovanja v
Spodnji Šiški št. 107 naprodaj.

Natančneje se poizve pri imetniku M.
Lukanitschu (Amerikancu). Mešetar se ne
sprejme. (1001—3)

Do 1. junija in od 1. septembra stanovanjske
tarife za 25% znižane.

Zdravišče

Krapinske Toplice

na Hrvatskem

od zagorjanske železniške postaje „Zabok-Kra-
pinske-Toplice“ oddaljene za jedno uro vožnje,
so odprte od 1. aprila do konca oktobra. 30° do
35° R. gorke akrototerme, ki eminentno upli-
vajo proti protinu, mišični in členski revmi, in
njih posledičnim boleznim, pri iskl. nevralgiji,
kožnih boleznih in ranah, kronični Brightjevi
boleznini, otrpenju, kroničnem materničnem vnetju,
eksudatu peritritinalnih vezin. Velike bazinske,
polne, separatne kopeli, kopeli v mramornatih
banjah in tušne kopeli, izvrstno urejene potil-
nice (sudariji), masaža, elektrika, šved. zdravilna
gimnastika. Udobna stanovanja, dobre in ne drage
gostilne; stalna topla godba. Obširni senčni
sprehodi itd. Od 1. maja vozijo slednji dan omni-
busi v Zabok in Polčane. Kopališki zdravnik dr.
Ed. Mal. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah.
Prospekte in poročila pošilja

(758—8) kopališko ravateljstvo.

Sivalni stroji

se dobro in po ceni popravljajo.

Soteska št. 6, na dvorišču. (908—5)

10 plemenskih bikov

1½ do 1¾ leta starih, Möllthalske pasme,
odda (1018—1)

grajsko upravitelstvo Habach,
pošta Mengiš, Kranjsko.

Nezaslišano! Čudovito!

240 komadov za samo gld. 1-95

1 elegantna ura s štriletim jamstvom in
goldin-verižico, 1 čudovito eleganten nastavek za
smodke za jantarem, 1 krasna kravatna igla s
simili-brilantom, 1 jako eleganten prstan z imit.
biserom za gospode ali dame, 1 ducata platne-
nih žepnih robcev z barvanimi obročki, 1 prak-
tični žepni tintnik z angleškim mehanizmom, 1
fina ščetka za obleko, par finih nogovic, 1 jako
elegančna damska broša najnovejše fačone, 1 krasna
garnitura, obstoječa iz manšetnih, zavrtniških
in napravnih gumbov s patentovano zapono, 1 krasno
toaletno zrcalo z etujem in finim česalom in še
nad 200 komadov, ki so v hiši koristni in neob-
hodno potrebni.

Vsi ti krasni predmeti se dobivajo le še
kratek čas. Nikdo naj torej ne zamudi prilike,
ker je vsako sleparstvo popolnoma izključeno, ter
se neugajajoče brez zadržka vzame nazaj.

Razpošilja po c. kr. poštnem povzetju ali
ako se pošlje denar naprej:

zaloga Ernst Buchbinder

Krakau L/M

Poštno predalo št. 25.

Ako se naročita dva zavoja, se dobi jako
fin žepni nož z dvema rezili kot darilo. (1026—1)

Lep konj

15½, pestij visok, se takoj ocnô prodâ.
Vpraša naj se: Prešernove ulice
št. 52, II. nadstropje. (1023—2)

Prodâ se še malo rabljeno

Dürkopp-kolo

za nizko ceno.

Poizve se pri: Ant. Homec v Gorenji
vasi nad Škofjo loko. (1023—1)

Nad 100 vagonov lepega

premoga-grušča

(Grieskohle) za opekarnice, apnenice i. t. d.,
ponuja poleg drugih vrst premoga po jako
nizki ceni v Trebnju ali v Sevnico stav-
ljenega. (1014—2)

„Šentjanski premogokop“
v Ljubljani, Marjin trg št. 1.

Izginuli

se revmatizem, protin,
nervoznost, manjkanje
spanja in teka, hripa,
nevralgije in bledica,
ohromelosti belosti hr-
tenca, krči in vrtinjanje
sroa, tek krvi v glavo,
astma, mrzle roke in
noge, mešenje postelje,
kežne boleznini, slabodideša sapa, ko-
lica, sobohol, šenske boleznini itd., ako
se nosi Feith-ov pristni patent. elektro-
galv. volta-kriš & gld. 1-95. Zahtevajte
prospekte z zahvalnimi pismi od 945 2
M. FEITH, Dunaj, II., Taborstrasse 11/B.

Kdor hoče kupiti

trpežni loden

in

modno blago za moške obleke

naj se obrne zaupno na oddelek za sukno firme

Kastner & Öhler v Gradcu.

Vzorci brez stroškov.

(644—17)

Zaloga

biciklov!

Najboljše vrste kolesa

tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Johann Puch, Monarch, Bren-
nabor in dr.) priporočâ podpisanec

po kolikor mogoče nizkih cenah

Vsa v to stroko spadajoča popravila se bodo točno,
solidno in po ceni izvrševala.

Cenike razpošilja na zahtevo.

(462—14)

Z velespoštovanjem

A. PUTRICH.

Dunajska cesta št. 5.

Istotam tudi mehanična delavnica.

Vezbališče na Dunajski cesti na vrtu stare bolnice.

Moerathon

je mešanica sušenih, duhtelih zelišč za tobak v

pipe in cigarete.

Ob samo jedenkratnem poskusu se kadilec prepriča, da mu je to zelišče

neobhodno potrebno.

E-dino zdravo in prijetno kajenje, čemur bode vsak kadilec pritrdil.

(765—10)

Radi njegove izvrstnosti zdravniško priporočen.

Ako se vzame na 6 delov pipnega tobaka ali na 4 dele cigaretnega

tobaka 1 del Moerathona, je baš prav.

Tako mešan tobak izgubi svoje pekoče in skeleče svojstvo.

Hudo škodljivi učinki nikotina na želodec se paralizirajo.

O-iginalen zavoje à 30 kr., zavoji za poskušnjo 10 kr. Posebno

rezanje in zavijanje za pipni in cigaretni tobak.

N-a vsakem zavoji je otročja glava kot varstvena znamka. To

znači pristnost.

Pošiljatev za poskušnjo: 10 zavojev franco v vsako mesto po po-
vzetju gld. 1.20 po izdelovalcu Theod. Moerath-u v Gradcu, med.
drogerija „pri bobru“. — Za preprodajalce lep dobitek.

Glavna zaloga v Ljubljani: J. Fettauer, drogerija.

Na najvišje povelje Njeg. c. in kr. apost. Veličanstva.

XX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

jedina v Avstriji zakonito dovoljena

ima

12.738 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 403.160 kron.

Glavni dobitnik znaša:

200.000 kron.

Za izplačanje jamči c. kr. loterijski dohodni urad.

Zrebanje bode nepreklono 15. junija 1898.

Srečka velja 4 krone

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loto-
kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštnih, brzojavnih in železničnih uradih, v menjal-
nicah itd.; načrti igranja za kupovalce srečk brezplačno.

Srečke se pošiljajo poštne prosto.

C. kr. ravateljstvo loterijskih dohodnih uradov.

Oddelek državnih loterij.

(711—8)